

Academiastipendium till Irland 2011-05-15

I december 2010 fick jag information av en kollega om Academiastipendiet för vägledare med utbyte till ett flertal EU-länder. Informationen kom med uppmaningen: "du kan ju alltid söka". Sagt och gjort, jag skickade in min ansökan men min tanke var att just jag kanske inte skulle få möjlighet att åka iväg på utbytet.

Kort efter att jag sökt fick jag besked om att jag kommit med men inte till mitt första val som var England utan till Dublin i Irland. (England deltog inte i utbytet 2011 och Irland var mitt andra val). Mycket spännande, jag hade varit i Irland tidigare och blev naturligtvis väldigt nyfiken. Jag kände inte heller till mycket om landet eller utbildningsväsendet innan jag åkte. Det framgick ganska snart att vi var tio personer som skulle till Irland:

Pedro och Nerea från Spanien
Hilkka och Ulla från Finland
Patricia från Frankrike
Andrea och Barbara från Italien
Inger-Anne från Norge
Charlotta och jag från Sverige

Strax efter att jag fått mitt besked tog koordinatör, Shivaun Gallagher, från Irland kontakt med mig och de andra vägledarna, alla via mejl, och presenterade ett gediget och strukturerat program för veckan. Vi fick i uppgift att skriva en kort presentation om oss själva som skulle läggas ut på Academiastipendiets hemsida för alla deltagare att läsa. Shivaun skickade information om vilket hotell som vi skulle boka, en god idé så att vi alla hade möjlighet att bo på samma hotell. Nu började resan att kännas "på riktigt" och det var hög tid att boka flyg och hotell. Ett tips är att lägga tid på just detta. Priserna på både flyg och hotell varierade väldigt mycket beroende på vilken hemsida man bokade genom. Eftersom jag gjorde det hittade jag till slut riktigt bra erbjudande både på hotellet och på flyg.

Nu hade jag och Charlotta som arbetar som vägledare i Säter fått kontakt med varandra. Det kändes väldigt roligt att det var en person till från Sverige, inte minst när vi skulle förklara hur utbildningssystemet i Sverige fungerar.

De flesta, åtta av oss, bodde på samma hotell och redan när jag kom fram på söndag kväll träffades vi flera stycken för att äta och lära känna varandra. Det tog inte lång stund innan vi alla satt och pratade, på engelska naturligtvis, och hade en riktigt rolig och trevlig kväll.

Måndag morgon skulle vi, enligt anvisningar, ta oss från hotellet till National Centre for Guidance in Education, NCGE, i centrala Dublin. Hilkka och Ulla hade redan koll på spårvagnssystemet, Dart, och hur vi skulle ta oss dit. Väl på plats hälsades vi välkomna av Shivaun Gallagher, Jennifer McKenzie och Hilary Lynch. Vi hade en heldag på utbildningsdepartementet med informationer från flera olika personer om Irlands utbildningssystem. Vi fick också en genomgång av hur veckan var upplagd och lite information om allt vi skulle få vara med om. Nu höll alla deltagare också en presentation av oss själva och om våra länder och skolsystem. Kvällen tillbringade vi tillsammans på en lokal irländsk pub som Pedro, som förövrigt hade förberett sin Irlandsvistelse mycket väl och hade väldigt bra koll på olika bra ställen, läs pubar, för oss att besöka.

Vi lärde oss snabbt att Irländarna är ett väldigt trevligt och gästvänligt folk och vi mottogs på allra bästa sätt. Irländarna pratar dock väldigt fort och det var lite problem att hänga med så här första dagen. Men vi lärde oss snabbt!

Tisdagen var vi uppdelade i tre grupper. I min grupp var det förutom jag, Inger-Anne från Norge och Pedro från Spanien. Vi skulle ta oss, med hjälp av Dart (spårvagn) och tåg, till en privat religiös flickskola söder om Dublin, Lorreto Abbey Secondary School i Dalkey. Där skulle Patricia Roe ta emot oss. Det började lite stressigt med försenade tåg men till slut kom vi fram och Patricia mötte oss vid tåget. Det var en alldeles fantastisk miljö, skolan låg precis vid havet. Patricia gav oss en kort information om skolan och dess historia och berättade lite om eleverna som gick där. Sedan var det rundtur och klassrumsbesök. Vi fick alla tre presentera oss och berätta lite om oss själva och våra länder. Det var mycket trevliga elever som glatt lyssnade på våra lite stolpiga presentationer och berömde våra språkkunskaper. Överlag var alla de personer vi mötte mycket artiga och tålmodiga inför våra, ibland, lite haltande språkkunskaper. Under eftermiddagen åkte vi till en yrkesskola, Sallynoggin College of Further Education där Frances Gaynor och Fred Meany, Deputy Principal och Principal, tog emot och visade runt oss. Innan vi åkte hem tog Patricia med oss till ett mycket trevligt hotell för "afternoon tea". Det var väldigt givande att sitta ner och sammanfatta dagen. Patricia var en mycket engagerad värd och vi fick ut mycket av dagen. Mycket trötta och nöjda åkte vi tillbaka till Dublin vi 18-tiden. Kvällen skulle vi tillbringa på teatern. Vi var väl alla lite frågande till om vi skulle klara av att hänga med i de språkliga sammanhangen men det visade sig inte vara några större problem. Det var en bra och sevärd pjäs som blivit mycket uppmärksammas på Irland.

Onsdag morgon började vi inte förrän kl 9.30. Vi skulle alla åka till Dublin Institute of Technology. Där tog Dave Kilmartin emot oss, en mycket driven och hängiven vägledare. Han hade en mycket bra föreläsning för oss och talade och visade oss en mängd olika syv-material och metoder. Vi fick även med oss en del material hem. Jag tyckte det var mycket givande och inspirerande. Efter lunch åkte vi till Youthreach, en av ett femtontal skolor som arbetar med vad som motsvarar vårt individuella program på gymnasienivå. Vi fick en kort men intensiv inblick i hur dessa elever har det på Irland. Nu märkte vi att Irland är ett land som har det mycket tuffare ekonomiskt än Sverige och att det alltid drabbar de som redan har det svårt. Vi gick tillsammans hela gruppen och pratade om dagen. Ganska tvära kast och väldigt mycket information att ta in men återigen mycket intressant och inspirerande. Vi var tillbaka på hotellet vid åtta-tiden och det blev en tidig sänggång.

Torsdag morgon var det åter dags att dela in oss i grupper. Idag skulle jag, Andrea, Hilka och Charlotta åka utanför Dublin till The King's Hospital, en privat, religiös internatskola. Det finns tolv internatskolor på Irland. Vi hittade, med lite möda och slutligen taxi, till skolan om än något försenade. Där väntade vägledaren Susan Tanner på oss. Detta är en mycket exklusiv skola med cirka 700 elever, 350 av dessa bor på skolan. Förutom Susan Tanner så arbetar ytterligare en vägledare heltid på skolan, dessutom har man hjälp med allt administrativt arbete av en syv-administratör. Det låter onekligen inte så dumt. Vi blev visade runt och fick möjlighet att ställa en massa frågor men vi fick inte träffa några elever vilket vi saknade. Det är ganska strängt att vara inackorderad elev på skolan. Eleverna får inte lämna skolområdet mer än några få timmar på lördagseftermiddagen, och det är när skolan slutar vid 13-tiden. Detta gäller även sistaårseleverna. Det känns lite märkligt för oss som kommer från Skandinavien.

Vi var tillbaka på hotellet vid 16-tiden. På kvällen var vi ute och åt tillsammans med Shivaunn för att sedan gå och titta på irländsk folkdans på en lokal pub. Det var sista kvällen för Inger-Anne som åkte hem på fredagen. Det blev återigen en mycket lyckad kväll med fantastisk mat, underbart sällskap och god underhållning.

Under fredagen ska vi återigen träffas på NCGE för ytterligare informationer, bl.a. The Virtual World as a Platform for Teacher Professional Development, ett datorprogram som påminner lite om Sims i sitt utförande. Mycket intressant, inte minst för elever som inte kan komma till skolan för information, ex. utlandsstudenter. Därefter var det dags för lunch och utdelning av våra diplom. Efter diplomutdelningen åkte vi vidare till Trinity University för en guidad tur i biblioteket där vi bl.a. fick se The Book of Kells.

En mycket givande vecka gick mot sitt slut. Jag var alldeles uppfylld av alla möten, all information och alla intryck. Deltagarna i min grupp var fantastiska, vi hade så roligt tillsammans och det var ett så givande utbyte, både att träffa deltagare från olika länder men också att komma ett annat land lite närmare. Vi blev mottagna på bästa sätt, irländarna var vänliga och hjälpsamma, till och med vädret var helt fantastiskt, endast ett par droppar regn. Jag är väldigt glad att jag fick chansen att åka iväg.

Ett stort tack!

Petra Mohn

Helsingborg